

Sprawa T-304/01

Julia Abad Pérez i in.
przeciwko
Radzie Unii Europejskiej
i Komisji Wspólnot Europejskich

Wspólna polityka rolna — Zdrowie zwierząt — Gąbczasta encefalopatia bydła — Przepisy dotyczące ochrony zdrowia zwierząt i zdrowia publicznego — Skarga o odszkodowanie — Odpowiedzialność pozaumowna — Związek przyczynowy — Wady formalne — Stowarzyszenie przedsiębiorców — Niedopuszczalność

Wyrok Sądu Pierwszej Instancji (pierwsza izba) z dnia 13 grudnia 2006 r. . . . II - 4861

Streszczenie wyroku

- 1. Skarga o odszkodowanie — Interes prawny — Osoba prawna (art. 288 WE)*
- 2. Postępowanie — Skarga wszczynająca postępowanie — Wymogi formalne (statut Trybunału Sprawiedliwości, art. 21; regulamin Sądu, art. 44 § 1 lit. c))*

3. *Skarga o odszkodowanie — Interes prawny — Organizacje zawodowe (art. 288 WE)*
4. *Odpowiedzialność pozaumowna — Przesłanki (art. 288 akapit drugi WE)*
5. *Odpowiedzialność pozaumowna — Przesłanki (art. 288 akapit drugi WE)*

1. W ramach skargi o odszkodowanie na podstawie art. 235 WE i 288 akapit drugi WE interes prawny osoby prawnej nie zależy od zapisów w statucie dotyczących celu jej działalności, ale od rzeczywistej działalności danej jednostki oraz w szczególności od szkody, którą miałyby ponieść w wyniku tej działalności.

zostały spełnione, skarga o odszkodowanie za szkodę wyrządzoną przez instytucję wspólnotową powinna zawierać argumenty pozwalające na określenie zachowania, które skarżący zarzuca instytucji, powody, dla których twierdzi, iż między zachowaniem a szkodą, na której poniesienie się powołuje, istnieje związek przyczynowy, jak również charakter i rozmiar szkody.

(por. pkt 39)

(por. pkt 44)

2. Zgodnie z art. 21 statutu Trybunału Sprawiedliwości oraz art. 44 § 1 lit. c) regulaminu Sądu skarga powinna zawierać przedmiot sporu oraz zwięzłe przedstawienie podniesionych zarzutów. W celu zapewnienia pewności prawa i prawidłowego administrowania wymiarem sprawiedliwości, aby skarga była dopuszczalna, najbardziej istotne okoliczności stanu faktycznego i stanu prawnego, na których opiera się skarga, powinny wynikać, przynajmniej w zarysie, lecz w sposób spójny i zrozumiały, z tekstu samej skargi. Aby wymogi te

3. Na podstawie art. 288 WE organizacje zawodowe mają legitymację procesową do żądania naprawienia szkody tylko wtedy, gdy mogą dochodzić prawnie albo własnego interesu odrębnego od

interesów ich członków, albo roszczenia odszkodowawczego, które zostało na nie przeniesione przez inne osoby.

istnienia związku przyczynowego między zarzucanym działaniem a powołaną szkodą.

Nie mają żadnego interesu prawnego dwie zawodowe organizacje rolne, które po pierwsze, nie powołują się na cesję praw lub wyraźne pełnomocnictwo, które uprawniałyby je do wniesienia skargi o odszkodowanie za szkody poniesione przez ich członków i które, po drugie, zaznaczają, że nie mają one na celu uzyskania odszkodowania pieniężnego, lecz że szkoda, którą poniosły, stanowi sumę wszystkich szkód poniesionych przez ich członków i krzywdy poniesionej przez same te organizacje, jako że krzywda, którą miałyby ponieść te dwie organizacje, nie została jednak w żaden sposób wykazana.

W odniesieniu do pierwszej z tych przesłanek wymagane jest, aby nastąpiło wystarczająco istotne naruszenie przepisu przyznającego prawa jednostkom. Jeśli chodzi o przesłankę wystarczająco istotnego naruszenia prawa, rozstrzygającym kryterium pozwalającym uznać ją za spełnioną jest oczywiste i poważne wykroczenie przez zainteresowaną instytucję Wspólnoty poza przysługujący jej zakres swobodnej oceny. W sytuacji gdy instytucji tej przysługuje jedynie bardzo ograniczony zakres swobodnego uznania lub nie ma go ona wcale, jakiegokolwiek naruszenie prawa wspólnotowego może wystarczyć do wykazania, iż nastąpiło wystarczająco istotne naruszenie prawa.

(por. pkt 52–54)

Jeżeli jedna z tych przesłanek nie jest spełniona, skargę należy oddalić w całości, przy czym nie ma konieczności analizowania innych przesłanek.

4. Powstanie odpowiedzialności pozazumownej Wspólnoty za bezprawne zachowanie jej organów, w rozumieniu art. 288 akapit drugi WE, jest uzależnione od łącznego spełnienia określonych przesłanek, a mianowicie: bezprawności działania zarzucanego instytucjom, rzeczywistego charakteru szkody oraz

(por. pkt 97–99)

5. Związek przyczynowy w rozumieniu art. 288 akapit drugi WE ma miejsce, jeżeli istnieje niewątpliwy i bezpośredni związek między uchybieniem popełnionym przez daną instytucję a podnoszoną szkodą, przy czym ciężar dowodu spoczywa na skarżących.

Jeśli zarzucane naruszenie prawa polega na rzekomych uchybieniach instytucji wspólnotowych ich powinności działania, to te uchybienia nie mogą zostać uznane za niewątpliwą i bezpośrednią przyczynę powołanych szkód, chyba że

zostanie wykazane, że gdyby instytucje te podjęły kroki, których niepodjęcie zarzucają im skarżący, szkoda ta prawdopodobnie nie została wyrządzona. Działania i zaniechania władz krajowych i przedsiębiorców prywatnych mogą ponadto stanowić przeszkodę dla stwierdzenia bezpośredniego związku przyczynowego między rzekomymi naruszeniami instytucji wspólnotowych a powołaną szkodą.

(por. pkt 101, 102, 108, 109,
131, 137, 152, 156)